

பாரதியார் உலககவி! அகத்தில் அன்பும்
பரந்துயர்ந்த அறிவினிலே ஓளியும் வாய்ந்தோர்!
ஓரூராக் கொழுநாட்டுக் குரிய தான
ஓட்டசைச் சாண் நினபைபுடையர் அல்லர். மற்றும்
வீரர் அவர்! மக்களிலே மலேகீழ் என்று
விளங்வுதகைக் கிள்ளிவிட வணேட்டும் என்பார்!
சீரூயர்ந்த கவிஞரிடம் எதிர்பார்க்க கின்ற
சமம்மநலம் எல்லாமும் அவர்பாற் கண்டோம்.

அகத்திலுறும் எண்ணங்கள், உலகின் இன்னல்
அறுப்பவகைகள்; புதியவகைகள்; அவற்றையெல்லாம்
திகழ்பார்க்குப் பாரதியார் எடுத்துச் சொல்வார்
தெளிவாக, அழகாக, உண்மையாக!
முகத்தினிலே களையிழந்த மக்கள் தம்மை
முனை முகத்தும் சலியாத வீரராகப்
புகுத்துமொழிப் பேச்செல்லாம் பொன்னியாற்றுப்
புனல்போலத் தொடர்வதுண்டாம் அன்னார் பாட்டில்.

பழையநடை, பழங்கவிதை, பழந்தமிழ்நூல்,
பார்த்தெழுதிப் பாரதியார் உயர்ந்தாரில்லை;
பொழிந்திடுசுவை வியுள்ளம் கவிதையுள்ளம்
புண்பிருந்த பாரதியா ராலே இந்நாள்
அழுந்தியிருந்திட்டதமிழ் எழுந்ததென்றே
ஆணையிட்டும் சொல்லிடுவோம் அன்னமை தில்.
அழகொளிசேர் பாரதியார் கவிதை தன்னை
அறிந்திலதே புவியென்றால் புவிமறே குற்றம்!

கிராமியம் நன்னாகரிகம் பாடி வதைத்தார்
கீர்த்தியுறத் தசீயம் சித்தரித்தார்
சராசரம் சேர் லெளகிகத்தை நன்றாய்ச் சொன்னார்.
தங்குதடையற்ற உள்ளம் சமதவ உள்ளம்;
இராததென ஒன்றில்லாப் பெரிய உள்ளம்!
இன்புள்ளம் அன்புள்ளம் அன்னார் உள்ளம்!
தராதலத்துப் பாஷைகளில் அண்ணல் தந்த
தமிழ்ப் பாட்டை மொழிபெயர்த்தால் தெரியும் சதேதி!

ஞானரதம் போலொருநூல் எழுது தற்கு
நானிலத்தில் ஆளில்லை; கண்ணன் பாட்டுப்
போல நவிலக் கற்பனைக்குப் போவதெங்கே?
புதியநெறிப் பாஞ்சாலி சபதம் போலே
தணினிப்பில் தருபவர்தார்? மற்றும் இந்நாள்
ஜெயபேரிகைகொட்டடாஎன்றோதிக
கணர்களும் குவலயத்தை அளவும் வண்ணம்
கொட்டிவதைத் தகவிதைசை எட்டும் காணோம்!

"பார்ப்பானை ஐயரென்ற கால மும்போசு
சேயென்ற பாரதியார் பற்றை கீர்த்தி
போய்ப்பாழும் கிணற்றினிலே விழாதா என்று
பொழுதெல்லாம் தவங்கிடக்கும் கட்டைத் தார்கள்
வரைப்பார்கள்; பாரதியார் வமேப்பென் பார்கள்;
வீணாக உலககவி அன்றென் பார்கள்.
ஊர்ப்புறத்தில் தமக்கான ஒருவனைப்போய்
உயர்கவிஞன் என்பார்கள் வஞ்சகர்கள்.

"சாதிகளே இல்லையடி பாப்பா" என்றார்
"தாழ்ச்சியரசு சிங்களசொல்லல் பாவம்" என்றார்.
சோதிக்கின் "சத்திரர்க்கோர் நீதி தண்டச்
சோறுண்ணும் பார்ப்புகு வறேனோர் நீதி"
ஓதியதைப் பாரதியார் வறறுத்தார் நாட்டில்
ஓடக்கப்பட்டார் நிலைக்கு வருந்தி நின்றார்.
பாதிக்கும் படி"பழமை பழமை எனப் பீர
பழமைஇருந்திட்டநிலை அறியீர்" என்றார்.

தசேத்தார் நல்லுணர்வு பெறும் பொருட்டோசு
சேரியிலே நாளம்முதும் தங்கியுண்டார்.
காசுதந்து கடதைத் தருவில் துலுக்கர் விற்கும்
சிறுறுணவா வாங்கி, அதைக் கனிவாய் உண்டார்.
பசேவந்த வசைபொறுத்தார். நாட்டிற் பல்லோர்
பிறப்பினிலே தாழ்வாயர் வுபசே கின்ற
மோசத்தை நடக்கையினால், எழுத்தால், பசேசால்
மரசுறந்தார்; இங்கிவற்றால் வறுமை ஏற்றார்.

வையத்து மாகவிஞர் மறைந்து போனார்;
வதைகர்க்குப் பாரதியார் பகவைரனும்
செய்வதென்ன? மலேக்குப் புகழ்ந்தே வந்தார்;
சில நாட்கள் போகட்டும் எனஇருந்தார்.
உய்யும் வழி கடைதிரைக் கமெதுவாய் இந்நாள்
உலககவி அல்லஅவர் எனத் தொடங்கி
ஐயர்கவி தகைக்கிழக்கும் கற்பிக் கின்றார்
அழகாக முடிச்சவிழ்த்தால் விடுவார் உண்டோ?

[இது அந்நாளில் ஆனந்த விகடன்ில் "ரா.கி" (கல்கி)யால் பாரதி உலககவி அல்ல
என்றும், அவர் பாடலில் வறறுக்கத் தக்கன உள்ளன என்றும், எழுதியதற்கு மறுப்பாக
எழுதப்பட்டது.]

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166a.htm#dt226>